

Anna Westergaard: Jeg skal i Øjeblikket lade de befolkningspolitiske Problemer ligge, ligesom den højtærede Minister har gjort det i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, og indskrænke mig til at beskæftige mig med de stillede Forslag. Blandt de mange betydningsfulde Opgaver, der er stillet Mødrehjælpsinstitutionerne, er der den Opgave at søge at forbedre Mødrenes Stilling, bl. a. ved at tilvejebringe en betrygende Ordning vedrørende Barseleje og Hushjælp under Børselperioden, Rekreationsophold efter Fødselen, Hjælp til Anskaffelse af Børnetøj og Udlæg af Forskud paa Underholdsbidrag fra det offentlige. Den økonomiske Side af denne Gren af Virksomheden er ordnet saadan, at Udgifterne skal dækkes af de Indtægter, der kan skaffes ad privat Vej, idet dog Halvdelen af Institutionernes Udgifter ved Anskaffelse af Børnetøj og hele Udgiften ved Udlæg af Forskud paa Underholdsbidrag bæres af det offentlige.

Loven af Marts 1939 om Mødrehjælpsinstitutioner har jo endnu kun haft en kort Levetid, og den maa sikkert siges endnu langt fra at have indarbejdet sig i den offentlige Bevidsthed paa en saadan Maade, at den er kommet til fuld Udnyttelse. Den har saaledes endnu en noget forsøgsmæssig Karakter. Dens Forhistorie er velkendt, og jeg skal ikke her komme ind paa den, men det vil næppe blive bestridt fra nogen Side, at denne Lov kun er en beskedne Begyndelse til Afvikling af de moralske Forpligtelser, som Rigsdagen dengang paatog sig over for Mødrehjælpen. Enhver Udvidelse af Institutionernes Mulighed for at udfylde den Mission, der er tiltænkt dem, maa derfor have Krav paa Rigsdagens Støtte. For øvrigt kan det allerede nu slaas fast, at Mødrehjælpsinstitutionernes Oprettelse har imødekommet en virkelig Trang, og at Institutionerne, selv om det har skortet paa økonomiske Midler, har kunnet udføre en saare nyttig og haardt tiltrængt Virksomhed.

Jeg skal tillade mig at belyse det med et Par Tal. I 1940—41 har samtlige Mødrehjælpsinstitutioner modtaget ca. 29 000 personlige Henvendelser, deraf ca. $\frac{3}{5}$ fra ugifte og $\frac{2}{5}$ fra gifte Kvinder. Institutionerne har udbetalt i Forskud paa Underholdsbidrag ca. 113 000 Kr. De har anvist ca. 1 000 svangre Kvinder Ophold og anbragt ca. 900 Børn i Pleje samt ordnet ca. 350 Adoptionssager. Alene den københavnske Afdeling har i 1940—41 uddelt lige ved 40 000 Stykker Børnetøj. Det fremgaar klart af disse Tal, at Mødrehjælpen, til Trods for at Institutionen i sin nuværende Form kun har eksiste-

ret i 3 Aar, har kunnet gøre en betydningsfuld Indsats, og det er sikkert berettiget at gaa ud fra, at denne Indsats i de kommende Aar, naar Institutionen er blevet virkelig kendt i de Kredse, som den særlig henvender sig til, vil udvikle sig til at blive en betydningsfuld og uundværlig Haandsrækning til de Medborgere, som har en saadan Haandsrækning behov.

Det Forslag, der her foreligger om at henføre andet Børneudstyr og Hushjælp under Børselperioden under de Ydelser, som Mødrehjælpen og det offentlige deler Udgifterne til, vil betyde en væsentlig Forøgelse af Institutionens Ydeevne og en Lettelse af Stillingen for de Mødre, der trænger til Hjælp. Jeg anbefaler derfor med Glæde paa mit Partis Vegne det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere for deres særdeles velvillige Udtalelser og for deres Tilslutning til Forslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 246 af 10. Maj 1940 om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v., jfr. Lov Nr. 166 af 31. Marts 1941 om Ændring i samme Lov.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 331).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (E. Thune Jacobsen): Hermed har jeg den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 246 af 10. Maj 1940 om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v., jfr. Lov Nr. 166 af 31. Marts 1941 om Ændring i samme Lov, i den Skikkelse, hvori dette Forslag er vedtaget i Folketinget.

De ekstraordinære Forhold, der fremkaldtes af Begivenhederne den 9. April 1940, nødvendiggjorde, at Reglerne i den da gældende Vaabenlov af 28. April 1934 maatte revideres i skærpende Retning.